

UPOMÍNKY NA KARLA JONÁŠE.

(Píše C. E. Šťastný.)

Postavením pomníku Karlu Jonášovi dostalo se tomuto jen částečné uznání od českého lidu v Americe za zásluhy, které lid teprve tenkrát úplně uzná, až některý z našich literátů napíše jeho životopis. Muž tento byl v každém smyslu slova velikán a nedostalo se mu zaslouženého uznání od české veřejnosti ani za živa ani po smrti. Minulý týden jsem četl úvahu o Karlu Jonášovi, v které autor článku napsal: "Kdo jedinou poznal Karla Jonáše, nezapomíná na nikdy!" Ze všech referátů, které jsem kdy četl o tomto velkém muži, tento jest nejkratší a nejpravdivější. V těchto pár slovech se zřetlně obraz Karla Jonáše.

Poprvé, když jsem já jej spatřil, bylo to v druhé polovici let sedmdesátých. Náhodou se dozvíděl, že jsem v New Yorku, nemaje žádného zaměstnání. Člověk, který mne postavil vyřídil, též mu dal zprávu, za jakých okolností a proč jsem já z Čech odejel. Toto došlo Jonáše tak, že se hned nabídl nějaké místo mně zde v Americe opatřit a zároveň mi dal malou částku peněz na běžné výlohy. Nežli však mne jeho dopis došel, dostal jsem podřízené místo u německého časopisu v New Yorku, jelikož jsem v Čechách německé školy navštěvoval. Obratem pošty jsem mu toto sdělil, ale on mi odpověděl, bych obnos peněz si podržel, ježto jako zelenému člověku mi asi moc platit nebudou.

A byla to skutečná pravda. Platili mi pouze dollar denně a Jonášův příspěvek mi byl velice vítán. Po roce pak, když jsem se s ním setkal a peníze mu splatit chtěl, odvětil: "Obnos tento jsem Vám daroval a nevezmu jej zpět. Uvidíte-li krajana, který jest v takém postavení, v jakém Vy jste byl, dejte mu ty peníze." A také přiležitost se mi skutečně naskytla. Dal jsem tyto peníze opět jistému mladíku, který odejel z Čech za stejné smutných okolností jako já. Jméno jeho bylo Mareš a na radu pražského profesora doktora Randy odejel do Ameriky. Posledně, co jsem od něho slyšel, bylo v roce osmdesátém pátém, když mi psal z Baltimore, že jest bez zaměstnání, bez peněz a nemocen. Zaslal jsem mu opět malou částku peněz. Brzy na to však zemřel opuštěný v cizí zemi.

Podruhé, když jsem se s Jonášem setkal, bylo v letech osmdesátých v malém českém městečku na západě. Přijel jsem tam, cestuje pro český časopis a Karle Jonáš byl tam jako slavnostní řečník při zakládání čísla řádu ČSPS. Byli jsme oba hosté v malém českém hotelu a večer před slavností přišel ke mně Karel Jonáš a jevil rozčilení. Z počátku mi nechtěl říci nic, ale později mi přece sdělil, že k němu přišel jeden přední krajan této osady, jeden z tak zvaných vůdčů, a podal mu kus papíru, na kterém byly poznámky, dle kterých on se měl řídit (a on si vůbec od nikoho poroučet nedal) při slavnostní řeči. Byly to hrubé parádky na tamního kněze a vůbec na tamní krajany, putfíci ku kostelu. Ale Jonáš sám panovi tomu zkrátka vysvětlil, že si v té věci nedá předpisovat a pakli takou řeč od něho očekávali, objednal si nepravého řečníka. Přijel prý tam stavět a nikoliv bourat. A Karle Jonáš druhý den též řečník, jak jsem nikdy dříve neslyšel žádného českého řečníka řečnit, a o knězi a víře se vůbec ani nezmínil. Každé slovo přišlo přímo od srdce Karla Jonáše a lid v hrobovém tiehu jeho řeči vyslechl a ku konej jej pak bouřlivým potleskem odměnil. Ani slovo urážky neb nešetrnosti, pouze slova citu, lásky a napomenutí v takém slohu, v jakém dovedl jen Karle Jonáš řečnit, plula z jeho úst a byla přijata od shromážděného lidu s největší spokojeností a nadšením.

Ale podivná hra osudu mě opět povolala do této krajiny v letech devadesátých. Zakládal se tam opět spolek, nové žlázo Západní Jednoty. Opět český novinář byl řečníkem, nikoliv však Jonáš. Vyšechl jsem jeho řeč, která ostatně

byla dobře promyšlena, ale obsahovala narážky a úsměšky na lid věřící. Nežli řečník dokončil, vytratil se několik krajanů ze síně a druhý den mi bylo řečeno, že několik krajanů, kteří též měli v úmyslu k novému číslu spolku přistoupit, tak nečinilo. Proč, můžeme si každý sám domyslet. Řečník tento ovšem nebyl jako Karle Jonáš. Počal bořit, nežli postavil ještě základ.

Posledně, když jsem se sešel s Karlem Jonášem, bylo v Chicagu před jeho odjezdem do Evropy. Tenkrát si stězoval na nedůslednost některých našich předáků v Americe. Pakli se dobře pamatujete, pravil, že může snést mnoho pronásledování od nepřátel českého národa, ale že jej velice bolí, když jej pronásleduje neb pomlouvá člověk inteligentní, který do světa hlásá, že bojuje pro touto zásadu co on. A pravda ovšem byla, že ten samý čas některý náš předák a novinář proti Karlu Jonášovi pracovali tajně a i veřejně jej kritisovali. Ovšem hrála v tom nejvíce zárlivost lidí méně schopných nežli byl Karle Jonáš a tačí se nejvíce mřzeli z jeho úspěchu. Mohl byeh ještě mnohem více napsat o té věci, která by vrhala prašpatné světlo na některé z našich českých předáků. Ale nač? Dva z těchto jsou již mrtvi, a ten třetí dnes nemá ani polovic tolik vlivu, co měl před dvaceti lety. Některí hlásali, že jest Jonáš ramenářem, vědouce dobře, že on byl vždy nepřítel klackovitého svobodářství. Ale právě pro tuto zásadu etí jeho památku lid český zde v Americe bez rozdílu náboženského vyznání. On to byl, co hlásal již před lety zásadu liberální svobodomyšlnosti, zásadu, která umožňuje nám žít v míru a lásce bez rozdílu našeho náboženského přesvědčení. Zásada tato tenkrát ještě nebyla, díky našim českým vůdčům, od našeho lidu uznána a oceněna.

A k vůli tomu, že Karle Jonáš již tenkrát byl nakloněn k také zásadě, byl nazván ramenářem. Ale dnes již velká část českého svobodomyšlného lidu tuto zásadu uznala, jelikož přišli k přesvědčení, že pouze svorností můžeme zde jako národ dodělati se úspěchu, ku kterému jsme přece co národ vzdělaný v plné míře oprávněni. Běda těm našim vůdčům, kteří pouze nesnášenlivost mezi našim lidem šíří!

Karle Jonáš, jak si vždy přál, odpovívá ve sladkém spánku ve své rodné zemi a lid zde jemu postavil krásný pomník ve městě Racine, kde on po mnoho let tak blahodárně působil. Ale v srdcích tisíců českých lidí zanechal zde upomínku, která bude ještě mnoho let žít. Taká jediná upomínka má více ceny, nežli celá řada pomníků. Šťastný jest člověk, který zanechá po sobě tak živé pomníky.

Z PHILLIP, Wis., 13. června 1912. — Ctěná redakce! Minulé jsem psal, že nám stále přší. A jako by se ta paní povětrnost rozhněvala, že jsem to et. étenářům prozradil, obrátila se a nyní máme již asi týden pěkně a slunečko dobře přibývá. Teplem jako by celá příroda oživila a všechny rostliny vyhlížejí mnohem veselěji. Jenom že ty deště na mnohých místech vymočily mnoho obilí, takže mnozí farmáři musí sít podruhé. Vláhý za to máme dosti, kdyby i celý měsíc ani kapka vody nespadla. Trávě ale ty deště velice byly prospěšny, tak že letos zde může mít každý dosti krmiva a na těch nejvyšše položených pozemcích. Již po několik roků zde nebylo sázeno tolik bramborů jako letos. Vysoké ceny, které farmáři dostávají za brambory minulé jaro, totiž až dollar a čtvrt za bush, přivedly zdejší farmáře na myšlénku, vydělavati pěkné peníze pěstováním bramborů, kteréž mimořadně řečeno se zde znamenitě daří. Mnozí farmáři zde osázeli 10 i více akrů samými bramborami. Minulý rok zde jeden farmář sklídl 1500 bushů bramborů asi ze sedmi-akrového pozemku. Sázel je od 5. do 10. června do poprvé orané půdy. Také korna zde dochází čím dále tím více obiljí jak v pěstování na krmení a na siláž, tak i na semeno. Před několika léty zde kornu ne-

bylo téměř ani nikde vidět, kdežto letos jest málo farmářů, kteří nemají žádnou nasazenou. Minulý rok jsem viděl několik mil odtud pěknou shálu a letos též množství farmářů budou sázet shálu na zkoušku. Ve zdejší krajině se farmáři nejvíce zabývají chovem dobytka k účelům mlékařským. Ze se tento druh farmaření vyplácí, dokazují vzrůstající se mlékařské farmy a hojně upotřebení různých druhů odstředivek. Mlékárny zde jsou dvě, jedna od druhé asi šest mil vzdálena a obě platí uspokojivé ceny za smetanu. Za máslo dostávají farmáři v městě od 20 do 25 centů za libru dle jakosti. Vejce jsou 16 centů tucet. Přítomně nám také opravují cesty, kteréž byly jarními dešti zkaženy a na mnoze vůbec neschůdnými učiněny. Hlavní cesty budou, dle došlech, rozšiřovány. Krajane z různých států sem stále přijíždějí a zakupují farmy a tím sesilují již nyní dosti silnou českou kolonii. S pozdravem na všechny étenáře t. l. Zpravodaj.

TRŽNÍ ZPRÁVY.

Omaha, 18. června 1912.

Ceny pšenice poslední týden poněkud poklesly následkem zpráv, že se pšenice úroda valně zlepšila dostavivšími se dešti, avšak zdě se, že ono zlepšení nebylo takové, aby mělo v následek trvalé poklesnutí ceny. Kukuřice přiváží se do trhu hojně a ceny její poněkud poklesly.

Pšenice č. 2. tvrdá \$1.06@1.07; č. 3. tvrdá \$1.04 1/2@1.06; č. 4. tvrdá \$1.02@1.03 1/2. Kukuřice č. 2. bílá 76@76 1/2; č. 3. bílá 75 1/4@75 3/4; č. 4. bílá 70@71; č. 2. žlutá 70 3/4@71; č. 3. žlutá 70@70 1/4; č. 4. žlutá 66@66 1/2; č. 2. 69 1/4@69 1/2; č. 3. 68 1/2@69 1/2; č. 4. 66@67c.

Oves č. 2. bílý 49 1/2@50c; standard 49 1/2@49 3/4; č. 3. bílý 49@49 1/2; č. 4. bílý 48@48 1/2c.

Ječmeu k sladování 93c@\$1.18; č. 1. ku krmení 60@70c; těžký ku krmení 70@80c.

Zito č. 2. 80@81c; č. 3. 79@80c. So. Omaha, 18. června 1912.

Dobytka hovězího jest stále dovaženo méně do trhu a následkem toho ceny jeho jsou pevné a i vyšší. Po hovězím dobytku všeho druhu jest čilá poptávka. — I dobytka vepřového bylo po dva dny v tomto týdnu přivezeno do trhu poměrně velmi málo a jelikož podobné zprávy došly i z jiných hlavních trhů, není divu, že ceny vstoupily.

Dobří až nejlepší kornou krmení volí \$8.25@9.25; prostřední až dobří \$7.90@8.25; obyčejní až prostřední \$6.85@7.90; nejlepší až dobré jalovice \$6.75@7.75; dobré až nejlepší krávy \$5.75@6.75; prostřední až dobré krávy \$4.50@5.75; obyčejné až prostřední krávy \$2.75@4.50; dobrý až nejlepší dobytek k žiru \$5.25@7.25; prostřední až dobrý \$4.75@5.25; obyčejný až prostřední \$4.25@4.75; telata \$4.50@8.75.

Nejlepší těžká prasata prodávána se za \$7.35, kdežto večera nejvyšší cena byla pouze \$7.30; většina pak prodávána se za \$7.15@7.30. — Prasata lehká přinesla \$7.20.

Chicago, 18. června 1912. Nejlepší volí \$6.15@9.50; těžká volí \$6.60@8.20; západní volí \$6.50@8.25; dobytek k žiru \$4.25@6.90; krávy a jalovice \$2.80@8.20; telata \$5.50@8.25.

Prasata lehká \$6.90@7.35; míchaná \$7.00@7.40; těžká \$6.90@7.42 1/2; hrubá \$6.90@7.15.

Kansas City, 18. června. Nejlepší volí k vývozu \$8.35@9.45; prostřední až dobří \$6.45@8.25; západní volí \$6.00@9.00; dobytek k žiru \$4.50@6.50; domácí krávy \$3.00@8.00; domácí jalovice \$3.00@9.00; telata \$4.00@8.00.

Prasata těžká \$7.45@7.50; prasata na maso \$7.35@7.50; lehká \$7.20@7.37 1/2.

St. Louis, 18. června 1912. Nejlepší volí domácí \$6.00@9.25; krávy a jalovice \$3.50@8.50; dobytek k žiru \$3.75@6.25; telata \$6.00@8.25.

Prasata lehká \$5.25@7.40; míchaná \$7.15@7.45; dobrá těžká \$7.40@7.45.

St. Joseph, 18. června. Volí \$6.50@9.00; krávy a jalovice \$3.25@8.50; telata \$4.25@8.25. Prasata prodána za nejvyšší cenu \$7.45; většina prodána za \$7.25@7.40.

Z ELLSON, MINNESOTA.

Dne 13. června 1912.

Krajan Rudolf Hartík, jenž oznamoval v novinách pozemky na prodej, byl se svou manželkou vypovězen z tohoto státu. Hartík a jeho manželka byli zatčeni, protože dne 19. dubna přepadli na veřejné cestě Vlastislava Arazina, syna váženého zdejšího občana p. Jana Arazina. Chlapec hnal dobytek na pastvu, když Hartík se svou ženou proti němu vystoupili a počali mu nadávati a když se jich ptal na příčinu jejich jednání, tu Hartíková skočila a jemu nafačkovala; muž její uhodil jej velikým, těžkým kamenem do nohy. Napadený chlapec začal ovšem hořce plakati, neboť byl překvapen nad takovým neočekávaným nelidským jednáním. Občan p. Karel Uhlíř byl asi 30 kroků v lese vzdálen a ačkoli byl očítým svědkem tohoto výjevu, nemohl jemu véas zabrániti. Když otec chlapce přišel k Hartíkům domluvit jim, pustili se do něho a do starého jeho syna Edwarda i do p. Uhlíře. Pan Arazin byl tudíž nucen zadati žalobu a dne 25. dubna měl býti odbyván soud. Byl však obžalovanými stále odkládán, až přišlo tyto dny ke skutečnému projednávání i přes protest obžalovaného. Před tím, než byl výslech ukončen, obžalovaný se svou manželkou již dojedne se soudní síní zmizeli. Pustili se za nimi konstabl a okresní návladní s počtem ozbrojených farmářů, kteří je hledali po lesích a našli je teprve o 6. hodině večer. Zásluhu za jejich konečné dopadení má p. S. Vavříček, který jim šel po stopě dle toho, jak tráva od jejich stop ležela. Nebyli jeho ani by je byli našli. Obžalovaný měl u sebe nabitou pušku, kterou mu hned konstabl odebral. Náboje byly již mokré. Hartíková měla značně roztrhanou sukni, což nasvědčovalo, v jakém běhu unikala. Když byli dopadeni, vzpírali se zatčení s tvrzením, že jsou v jiném okrese, na což jim okresní návladní odpověděl: "Z města neb neměsta, v okrese neb neokresu, ku přední!" a byli odvedeni opečetně do soudní síně. U výslechu slyšel je soudce Wildman vinnými a odsoudil je na 90 dní do okresního vězení neb složení záruky míru v obnosu \$500, kterou však nemohli sehnati. Na návrh p. P. Praxleho bylo obžalovaným dáno na vybranou, buď jíti do vězení aneb vystěhovati se ze státu, během kterých doby by byla pokuta a trest odložený. Obžalovaný dyektivě využítkovali této příležitosti a z okolí rychle zmizeli k velkemu oddechů veskerého sousedstva.

OMAHA

Nemine dne, aby se neudálo několik neštěstí následkem splněné jízdy pánu automobilů. V sobotu odpoledne sražen byl na 20. a Harney ul. neznámým dosud šoferem 14letý David Marguitz z č. 1012 již. 22. ul. Zbabělý šofer, jenž neštěstí zavinil, ujel. Chlapec dopraven byl do Wise Memorial hospitalu, kdež shledáno, že utrpěl bolestná vnitřní zranění. — Týž den sražen byla k zemi na 10. a Howard ul. 7letá Gertruda Whiteova z č. 1014 Howard ul. motorcyklistou C. M. Sheppersonem a o ba byli válně pohmoždeni. Shepperson byl zatčen pro zbrklou jízdu a propuštěn na záruku.

Minulý pátek skončeno bylo vyučování ve zdejších obecných školách. Dětky shromáždily se v některých školách ráno a když jim byla rozdána "vysvědčení", byly propuštěny domů. Nastaly jim tak toužebně očekávané letní prázdniny! — Školní rada pak odbyvala v poledne zvláštní schůzi, v níž povolila k vyplacení služné učitelkám, kteréž si honem vyzvedly a mnohé ještě týž den odjely na prázdniny.

Předminulé úterý večer přednášel John Mitchell, místopředseda Americké Federace Práce, v Brandeisově divadle na thema "Labor's Program for Industrial Justice" (Dělnický program pro průmyslovou spravedlnost). Mitchellovi dostalo se pozvání od "Women's Missionary Federation", kterážto federace zahájí svou letní školu a konferenci dnes, ve

JE NADĚJE PRO TOHO NEJVÍCE NEMOCNĚHO UŽIJE-LI V ČAS DRA. PETRA HOBOKO Žádný případ není tak zlý, žádná choroba tak beznadějnou, aby tento starý, časem zkušný bylinný lék neprospěl. Reumatism, choroba later a ledvin, nezáživnost, zácpa a řada jiných nemocí rychle při jeho užívání zmizí. Je připraven počtivě z čistých zdravích prospívajících kořinek a bylín. Není na prodej v lékárnách, lze ho však obdržeti od zvláštních jednatelů ustanovených od výrobitelů a majitelů. DR. PETER FAHRNEY & SONS CO. 19-25 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

středu 19. června. Přednáška Mitchellova byla poutavá a učinila trvalý dojem na četné shromážděné posluchače. Řečník mezi jiným pravil, že nezávidí boháčům, ale zároveň si přeje, aby nebylo chudších. Vláda naše jest prý nejlepší, jaká kdy byla zřízena, a řečník by si přál, aby též země naše zaujímala prvé místo ve všem, než podivný prý jest výklad pro naše instituce, že více mužů při průmyslových neštěstích usmrceno jest ve Spojených Státech, tři k jednomu, než v kterékoli jiné zemi na světě. Reálněcké unie prý vykonaly mnoho ku zmenšení počtu neštěstí a stávek a zlepšily stav dělnictva, avšak 36,000 živoť ročně jest prý přilíh velká oběť bohům průmyslu a zranění dvou miliónů v továrnách a dolech světa zbytečně zabíjen. Řečník přimlouval se za spravedlivé jednání s dělníky a zlepšení jejich postavení se strany zaměstnavatelů, již by se měli seznámiti s potřebami dělnictva a naučiti se více si tohoto vážiti.

Nejvyšší státní soud zamítl minulou středu žádost Arthura F. Mullena, zvláštního žalobce, o znovuprojednávání případu proti policejnímu náčelníku Donahueovi, jenž měl zbaven býti úřadu z té příčiny, že nejednal všude a ve všem po práni zápoředné lhy. Tím jest případ ten pro vždy skončen.

Vozka J. Fix, bydlící s manželkou svou a čtyřmi dítkami v č. 1307 Ohio ul., jel ve čtvrtek kolem 1 hodiny odpoledne na svém voze, když se pojednou na 16. a Ohio ul. pravá přední náprava u tohoto zlomila a vůz klesl na zem. Fix byl vyhozen na dláždění a pádem zlomil si vaz. V domnění, že zranění jeho není vážné, posadil se na hranu chodníku v naději, že se z omráčení svého probere. Když byl kolemjdoucím policiem Me Donaldovi sdělen, jak se nešťastí událo, vzhopil se krácel bez pomoci do kovárny dva blocky vzpomněné, aby zjednal někoho, kdo by se postaral o koně a vůz, sotva že ale vstoupil dovnitř, klesl mrtev na zem.

Ve čtvrtek ráno pokusil se o sebevraždu Lee A. Plumb z Chicaga, který přibyl do Omahy teprve před měsícem. Týž zamíloval se do Laury Weareovy, posluhuvačky v Bon Ton restaurantu, a když tato ve středu večer odešla státi se jeho manželkou, odhodlal se zemřítí. Ve čtvrtek ráno odebral se do Bon Ton hotelu a dostav kořik kávy od své zbožíované, vrátil jí \$5.50 ze \$6.00, jež pro ni opatroval, a zároveň jí sdělil, že za zbylých 50 centů koupí si jed a otráví se. Laura, žertu je, řekla mu, aby to nedělal, než zhrzený milence zašel se do Golden Eagle restaurantu, 1204 Douglas ul. a tam vypil unci karbolové kyseliny. Rychle přivoláni policejní lékaři zachránili život zoufalec.

Minulý týden obdrželi jsme pohlednici z Grand Canyon, Ariz., od Dra. J. W. Nováka, kterýž se svou chotí vydal se na výlet po západě. Manželům Novákovým daří se prý znamenitě a dne 9. června vydali se z Grand Canyon, Ariz., do San Francisca, Cal. Přejeme Dra. Novákovy a jeho manželce hojně zábavy.

Omaha bude míti o jeden důležitý průmyslový závod více. Gate City Manufacturing Co., zabývající se výrobou znamenitých ojí k vozům všeho druhu, stěhuje se sem z Clarkson, Nebr., a zahájí obchod v č. 1108-10-12 Nicholas ul. kolem 1. července. Název společnosti té až dosud byl "The Neverbreak Pole Co." a její oje ponosou i nadále obchodní název "N. B." Mimo to vyráběti bude

společnost ta čistící mlýnky na obilí, vesměs z ocele, jediný tu druh čistících mlýnků v trhu. Společnost ta dodávala se v Clarkson za nedlouhou dobu znamenitých úspěchů a obchod její vzrostl do té míry, že byla nucena ohlédnouti se po příhodnějším místě. S. B. Allen jest předsedou, krajan E. H. Koza pokladníkem a Chas. A. Seamon tajemníkem a fideitem nové společnosti.

F. F. Stroud, jehož továrna na vozy nedávno vyhofela a jenž se zanášel úmyslem přestěhovati svou továrnu do Clinton neb Shandoah, Ia., rozhodl se konečně zůstati v Omaze a ihned také přikročil ku stavbě nové továrny, jež bude dvakrát tak velká jako dřívější a stavba její bude v brzku již dokončena.

Pozůstali po Edwardu E. Kirkpatrickovi, kterýž byl usmrcen při práci na nové budově Dřevah Světových obvodských jeřábů, podání v distriktním soudu proti Dřevářům Světovým a Selden-Breck Construction Co., generálním kontraktorům, žaloba na \$20,000 odškodného.

Pi. Marie Bartošová odešla minulý týden s decerou pí. V. Součkovou a její malým synáčkem na 14denní návštěvu do Iowa City, Ia. Přejeme jim veselou zábavu a šťastný návrat.

V pondělí více než po 3-týdenním výletu návrátil se zpět do Omahy značně osvětlen Dr. Šimánek.

V sobotu odejely do Excelsior Springs, Mo., paní Marie Smrkovská, manželka p. Karla Smrkovského, známého doutníkáře, a paní M. Svojtíková, manželka p. Frank Svojtíka, čis. 2332 jižní 19. ul. Obě paní jsou stienými zlym reumatismem, jehož snad podají se jim v léčivých zdrojích oněch lázní zhostiti.

Lékařnického sjezdu, kterýž se ve dnech 11., 12. a 13. června v Beatrice, Nebr., odbyval, účastnil se z Omahy pan Karel J. Smrkovský, majitel dobře zařízené lékárny na rohu 13. a Jackson ul. Jak s námi p. Smrkovský sdělil, byl sjezd dosti hojně zastoupen. Z krajanů, s nimiž se na sjezdu sešel, byli lékárníci, pp. F. J. Koza z Milling, F. Štáva, Valparaiso, Ed. Štáva, Schuyler a F. Smrž z Howells, Neb.

Paní Libuše Smidtová a slič. deera Emma z Verdigre, Neb., jež zde dlely návštěvou u svých přátel, vrátily se do svého domova minulý týden.

JISTÉ VÝSLEDKY.

Mnozí omažští občané vědí, jak spolehlivý jsou.

Žádná nejistota o práci Doan's Kidney Pills v Omaze jest mnoho skutečných důkazů toho v dosvědčení občanů. Takový důkaz měl by přesvědčiti i nejskeptičtějšího pochobovatele. Čtete následující doznání:

Pi. E. Miller 611 sev. 21. ul., Omaha, Nebr., praví: "Vim, že Doan's Kidney Pills jsou dobrý lék pro ledviny, poněvadž jsem je viděl užívané ve své vlastní rodině. Vyléčení, jež přivodily, bylo obdivuhodné. Člen rodiny trpěl ochroměnou. Nemocného levá noha byla otčala a zdálo se, že v ní usoubíh krev od stehna dolů. Musel se odobrat do postele na nějakou dobu. Stýděli jsme tak mnoho o Doan's Kidney Pills, že jsou dobré pro tuto chorobu a skusili jsme je. Ony brzy poskytlý álehu. Nejsme nikdy bez zásoby jich v domě. Můžeme schváliti tento lék co nejlepší."

